

EESTI SPORDILEHT

„Eesti Spordilehe“

üksikuid numbrid müüvad:

- Tallinnas: Keisermanni raamatukauplus.
„ Mutso raamatukauplus.
„ Ploompuu raamatukauplus.
Tartus: „Postimehe“ raamatukauplus.
Viljandis: Ajakirjanduse ja kirjanduse kontor „Valgus“,
Lossi tän. nr. 14.
Pärnus: A. Künga raamatukauplus.
„ Kooliõpetajate kirjastusüh. „Liit“.
„ „Uudise“ raamatukauplus.
Valgas: „Postimehe“ raamatukauplus.
„ „Kultura“ raamatukauplus.
Rakweres: Priimanni raamatukauplus.
Jõhvis: Niggoli raamatukauplus.
Helsingis: A. Kukk, Põhja Esplanadink. 7.
Haapsalus: Ikmelt, U. Aleksandri tän. 13.
Paides: Tarvitajateühisus „Iva“.
Narwas: Tamnevelsi raamatukauplus loaoru tän.
Kuresaares: H. Tammer, Veski tän. 2.

Tellimise hind: Postiga kuus 23 mk. üksiku numbril hind 10 mk.

1920. a. aastakäigu hind: 120 mk. (nr. 1—15).

Toimetuse ja talituse adress: Tallinn Pikk tän. nr. 47.

: : Toimetuse kõnetund igapäev kella 10—12 p. : :

Talitus.

EESTI SPORDILEHT

II. aastakäik.

Laupäeval, 19 märtsil 1921. a.

Nr. 7-8 (22-23)

Kuulutuste hinnad: Kaantel: 2 mark millimeeter Tekstis: 4 marka „	Eesti Spordileht ilmub kaks korda kuus: iga 1-sel ja 15-mal. Toimetus ja talitus on Tallinn, Pikk tän. 47	Üksik nr. 10 marka Postiga kuus . . Mk. 23.— Väljamaale . . „ 50.—
---	---	--

Jalgpall.

K. Malten.

Jalgpall on elav, vaba
välja malemäng.
Prof. Fr. Svenson.
Upsala.

Oli loomulik, et eestlased, kui nemad mineval suvel tüki aja järele said võistelda väljamaalastega (soomlastega), tulid otsusele, et nemad palju olid maha jäänud neist, kellel oli olnud võimalik endid mängus nii tehniliselt kui ka taktiliselt täiendada. Kuid kogemused tõendavad, et eestlased jalgpallis siiski nii kõrgele järjele on tõusnud, et nemad hea eduga oma lähema naabrimaaga võistelda on suutnud. Aga ühtlasi pannakse ehk tähele, et Eesti jalgpalli kultuuris suuri puudusi ning vigasi on, millede parandamiseks aeg on tõsiselt tööle hakata. Neid puudusi ja vigasi silmas pidades järgnevad read. Refleksjoonid, võib olla, ei ole küllalt kindlad ning põhjalikud, kuid ole nee sellest, et ise olen olnud liig «aktiiv». Mõned kohad on ehk juba mõnedele teoreetiliselt tuttavad, aga alles soomlaste esitatud praktika on sundinud meid rohkem rõhku panema ülemaalmisemate peale.

Palliülevalitsemine on eestlaste üks kõige nõrgematest külgedest. Peastüuna selles puuduses Eesti jalgpallihariduses on viletsad mänguväljad. Kuidas võib kõva ning künkline väli, mille peal on võimata palli põrkeid kalkuleerida, näituseks põigelda, et palli mitte, nagu harilikult, kõige tähtsamal silmapilgul ära ei kaotataks, ning mille peal on võimata palli ebakindlaid põrkeid ette näha, kasvatada osavaid jalgpallimängijaid! On kerge aru saada, mille pärast just ajajate mäng on tehnikas järele jäänud. Jalgpall on tingimata ainult rohuvälja mäng, kuigi nende puudusel mängitakse kõvadel liivaväljadel, isegi poriväljadel. Rohuplats kindlustab palli põrkeid, teeb mängu selle läbi kindlaks, ning ühtlasi nõuab igalt

mängijalt rohkem mitmekülgsemat ning hingelisemat tehnikat. Seda aga ei -või saavutada, nagu üleüldse jalgpalli kultuuri, aasta paari jooksul, vaid selle parandavad täiendatuna nooremad põlvned. On ju näituseks soomlased mänginud jalgpalli palju kauem aega ning paremates tingimustes, nõnda et loomulikult nende tehnika ning taktika peab olema Eesti omast kõrgem. Ka aeglusest mängu juures ei taha meie lahti saada. Rohkem nobedust, välgusarnast kiirust, külmaverelust ning järjekindlust!

Kui läheme mängu üksikuid eriasju vaatama, näeme, et soomlased hoiavad palli suurem jagu maas, mis tõesti palju kergendab mängu; hoopis pallile andes hoiavad nad säärt ning jalga sirgena. Kui löök tehakse järjekindlalt ning hästi sihtides, saab pallile alati soovitud käik. Iseäranis värava pihta löömises, ning poolkaitsjatele kätte löömises ajajatele, saab pall ülevalpool nimetatud tõeasja tähelepanemata jättes kõiksuguseid keerduisi, nii et ta lõpulikult läheb hoopis teisele poole kui sihitud.

Värava pihta löömises (mis mängus suur tegur) on soomlased meist palju ees. Meil emb-kumb: kas lükatakse pall väevõimuga värava sisse (kui nii lähedale saadakse), ehk lüüakse väravavahi ruumi ümbruskonnast summides; kui kaugemalt hakatakse katsuma, on corneri lipud suuremas hädahohus, kui värav ise! Mängu võib võita pahem mängiv meeskond, kellel aga on vahvad lööjad! Nõnda on siis kaugelt värava pihta löömist meil palju tarvis harjutada! Meie peame õppima lööma palli missugusest seisukohast tahes, ning mõlema jalaga. Soomlased näitasid, kuidas lüüakse otsekohesest passist, ehk olles täies hoos. Löögi peab korda saatma ootamata ning nobedasti, ühtlasi placerides ühte nurka, mitte nagu meil umbes värava poole. Juba trahvi-

Eesti spordiseltsi „Kalevi“ suusavõistlused Piirital.

1. Livalental teel. 2. Võistlejad stardil. 3. Võistlejad teel. 4. Võistlejad teel.

ruumi jõudes peab löögi korda saatma! Soomlased tarvitavad ka hav-volley pallisi, mis väga efektilised, kuid nõuavad täpipealset löögiaja kindlaksmääramist. Uhtlasi paistis silma, et pallilööki saadeti korda jala väljapoolega, selle läbi saates palli pöördesse, suurde kiirusesse, ning et ära hoida meil nii harilikku üelöömist, kumardavad nad endid ettepoole, jalg järgneb (peaaegu pühkides), ning keha paenutatakse rohkesti ettepoole. On ju loomulik, et pall tõuseb õhku, kui keha löömise silmapilgul taha paenutatakse, ning kui jalg nagu kella pendel käib maast ülespoole.

Corneri löövad soomlased jala rinnaga, nii et pall peakõrgusel väravast mööda lendab, mille tõttu väike pealiigutus toob tasu tehtud tehtud töö eest, kuna jala otsaga löödud pall värava juure kukkudes kergeks saagiks kaitsjatele jääb.

Palli kaasavõtmine ei taha ka meil hästi korda minna, iseäranis kui on vaja petta lähedalseisvat ootavat «vaenlast». Ei osata õigel silmapilgul keha ehk jalaga järele anda, mille pärast pall põrkab jalast kaugele, kust vastane «tänuga» ta ära korjab; iseäranis läbimurdes ning täies hoos olles on küljepoolt tulev pass raske kaasa võtta.

Peamäng, iseäranis värava juures, on

meil vale. Ajajad löövad üles hüpates ülespoole, tagajärjega, et pall järjest üle läheb. Pealöögid peab korda saatma hüppe kõige kõrgemal tipul. Ning otsekohe, isegi viltu allapoole, kui asi seda nõuab; veel kord: rohkem järjekindlat löömist ning sihtimist!

Põiklemine (vedamine) on igal mängijal kõige suuremaks hiilgusnumbriks (õigelt tehtud), aga meil on see — pime. — Ainult vähesed mõistavad meil põigelda rahuloldavalt, mitte keegi aga ilusasti. Süüna eelpoolnimetatule on meie mänguplatsid ning see, et meil «keksitakse» edasi-tagasi põigiti välja, aga edasi ei jõuta. Põiklemine peab olema nobe ning edasitungiv, kuid mõnikord tuleb ka ette, et põigeldakse aeglaselt, nimelt sel juhtumisel, kui tahetakse vastase kaitsset oma juure meelitada.

Palli äravõtmisel esineb meil veel kõrge ning ettevaatlik liivaplatsi stiil. Ainult harva tarvitavad mõned üksikud, soomlaste poolt esitatud, madalal rohuplatsil väljaarenenud viske ning kumardamise stiili. Viimases võib ennast vastase vastu visates kaks-kolm meetert edasi libistada ja ongi pall vastase jalga vahelt käes. Et rohuplatsil kukkumise korral haiget saamist karta ei ole, kujuneb mäng vahest kahe mängija vahel kahevõistluseks — maadluseks.

Kaitsemängus ei ole meil palju järel teistest, kuigi meil niisuguseid kaitsjaid ei ole, kes pikkamisi peakõrguseid pallisi alati oma vabale ajajale lööksid. Teineteisest arusaamine (kokkumäng) ei ole meie kaitsjatel mitte veel täiesti kindel, näituseks: silmapilgul, kus palli mitte võimalik ei ole ettelüüa, ei osata palli oma väravavahi kätte toimetada, kellel oleks kerge töö teda edasi anda. Kui on väravavaht, kelle peale võib loota, on ülemal nimetatud taktika kaitsjale suureks kergituseks. Esimene nõrk kül on poolkaitsjate toetamine nende edasitungimises, mis niisama tähtis kui nende osa kaitse töös. Iseäranis passisi ei osata teha sel silmapilgul, kui momendi loomine seda nõuab, sellepärast peavad kaitsjad mõne harjutuse ajal ajajat mängima, et nad paremini omandaksid nende teguviisi ning võtmed.

Ajaja mäng on meie kõige nõrgem kül; see areneb kõige viimaks ning eeldab mõnesugust kultuuri. Puuduv kõrgem palli üle valitsemine on olnud selles süüdi, sest kui mängija peab kogu oma tähelepanemise palli peale pöörama, jääb mängu tehniline kül kõrvalasjaks. Kui juba palli käeshoidmise läheb instinktiivseks, siis kujuneb tehnika ning taktika peaasjaks. Peale selle ei tööta ega mõtle praegused ajajad küllalt nobedasti. Peab sellepärast pilgud meie koolinoorsoo peale pöörama. Kooliõpilased, kasvatage endi keskelt häid ajajaid! Teil on kõige suuremad võimalused seks. Pidage seda mees. Tugevat kaitset leiame ka mujalt.

Kui hakkame mängu üksikuid käikusi vaatama, siis paneme tähele, et oleme õpinud enam ehk vähem järsku passidega mängu: võimalust mööda kaitsjale seljataha, et palli äravõtmist ära hoida, ning saada kiiresti värava alla. Järsku passid eeldavad endise ootava kohavõtmise ase-

mel alati liikuvat, mille tõttu vabad ajajad on sunnitud koha võtma, selle läbi palliga olevale kaasmängijale teada andes, kuidas nad pealetungimist edasi arendada tahavad; värava rajani jõudes peab äärmiselt ajaja palli tagasi lööma oma mehele, mitte liig lähedal väravale. Läbimurdeid peab katsuma teha tihti, iseäranis kui kaitsjad mängivad off-side, ning ületuldse kõrgel.

Keskel läheb mäng veel edasi, kuid värava ette jõudes lähevad «conseptid» segi, ei osata kasutada saavutatud momentisi ning anda seda viimast «määreret», vaid emb-kumb, kas viivitatakse nii kaua, kui vastane võtab palli ära, ehk lüüakse see kartes mööda.

Distsipliin on kahjuks meil kõige viletsam. Mingisugust komando kapteni sõna tõsisel mõttes olemas ei ole. On küll üks mängija, kel on anne olla kapten, aga tema autoriteet meeskonna keskel on liig vähene. Komando kapten peab olema meeskonna vali isa, sellepärast valitagu selleks mängija, kes mitte ükski ei ole hea mängija, vaid ka tõsise ning kindla fseloomuga; oleneb ju nii palju otsustavatel silmapilkudel komando juhust (kaptenist), kes kui, teistel tuju langenud, ei tohi pead kaotada, vaid peab teisi moraaliselt toetama, mis suureks faktoriks on praeguse aja mängus. Näituseks: Soome-Rootsi vahelises liiduvõistluses oli Soome 12 min. enne mängu lõppu võidul 3:0. Rootslaste tuju oli täiesti langenud, sest kaotus näis kindel olevat. Seal aga, Rootsi meeskonna kapteni julgustusel, hakkas tuju tõusma, nii et nad tõsiselt tööle hakkasid, ja tagajärg: 12 min. jooksul tasusid nad kõik kolm golli ja kui viimane tasutud sai, käis lõpuvile. Niisuguseid tõendusid võiks terve rea ette tuua, kuid usun, et aitab ühest. Komando kapteni kohustest ning paljust muust edaspidi røhkem.

Eesti esivõistlused jääpallis 27. veebr. 1921. a.

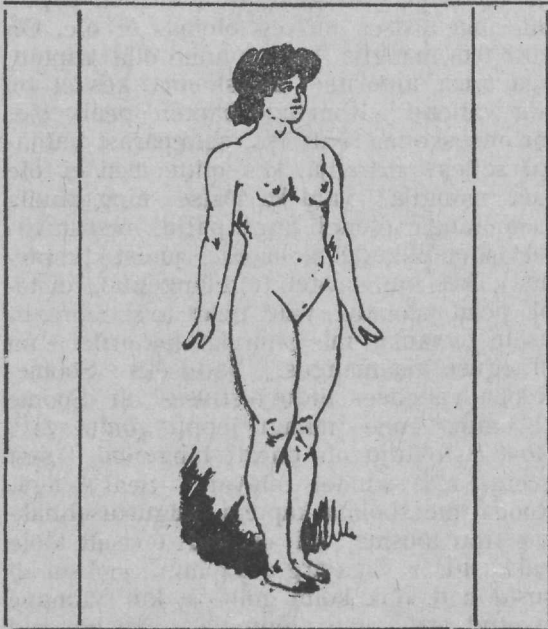

K. Akeli foto.

Võimlemine ja naise keha-kuju.

Sport on naistele sellepärast väga kasulik, et ta mõjub selleks kaasa, et naised kehalisi harjutusi tehes endile kohased tervisele kasulikud riided saavad, sest tugevad kehakujud, mis sporti tehes naistel nähtavale võivad tulla ja mis loomulikud on ning mis ka olema peavad (Vaata joonistus nr. 1), ei lase kauemaks ajaks korsetti ega moodi-riideid püsima jääda.

Tarvitades suuri teadmisi, mis laseb inimest väga häid ja tarku metoode tarvitada teatud loomatõugude suguvalliku juures, juhivad ta sellel alal väga osavalt ja targalt looduse arenemise seadusi, et kõige paremaid tagajärgeid saavutada. Ome-

ti on see arusaamata, et keegi selle peale ei mõtle enese juures just samasuguseid metoode tarvitada ja just niisamasuguste protsesside kaudu inimese-sugu tugevamaks ja tervemaks kasvatada. Tuleb aeg, kus just niisamasuguseid metoode ka inimeste juures tarvitama hakatakse, sest muidu läheb inimesesugu liig kiduraks ja viimaks muutuvad nad kujudeks, mis õige vähe praeguse aja inimesi meelde tulevad.

Üks tähtsamatest ja hirmsamatest teguritest, mis meil kehakuju ikka inetumaks ja inetumaks teeb, on just meie riided. Sagedasti juhitakse selle peale tähelepanekut, kuidas halvade jalanõude kandmine meil jalgu rikub ja naeruvääriliseks teeb, kuidas uued moodid, nagu naised seda ni-

metavad, meid meie liikumises takistavad ja lihakseid vabalt areneda ei lase. Palju on niisuguste uute moodide läbi õnnetusi olnud ja neid saab veelgi olema. Peale selle läheb paljudel korda nende uute moodidega endi viletsaid keha-kujusid katta ja endi inetuid kehavigasid ilma karistamata endi järeltulijatele pärandada.

Sellepeale vaatamata, et see esteetika seisukohalt täitsa lubamata on, ja et meie selle vastu võitlema peaksime, toovad naised ometi uusi moodisi juure, mis nende keha-kujusid veel inetumaks muudavad. Et see õigus, on vaja tüht naist, kes uue maitse järele riides käib, niisuguse kehakuju vörrelda, kes vabalt looduses on üles kasvanud. Niisugune võrdlus annab meile selge pildi moodide kahjust ja naeruväärilisest riidessepanemise kunstist. Loomulikud keha-kujud, mis loodus nii kenalt nii maitserikkalt ja harmooniliselt loonud, saavad riiete läbi mitte-loomulikkudeks ja ka inetuks. Moodne korsett, mis naist sunnib rinda ja rinnakorvi ettepoole painutama ja puusaid tahapoole, teeb seisaku kui ka kõnnaku kindlusetaks, mis selle läbi veel suuremaks läheb, et kõrged kontsad sunnivad naise varvaste peal käima ja see juba takistab neid pöidasi kui ka põlvi liigutamast, mis ei lase jala lihakseid välja areneda ja mis muidugi jalgu piinab ja kangeks teeb. Imelikud välised ehted teevad inimese inetuks ja harjumus peab tõesti väga suur olema, et lõppude lõpuks niisuguse vaatega ära harjuda ja mitte kõvasti selle üle naerma hakata, nagu seda mõned talumehed teevad, kes esimest korda linna tulevad ja niisuguse vaatega sugugi harjunud ei ole.

Oleks väga kena naise esteetika ja kenade keha-kujude austamisele ja arusaamisele tuua; nad peaksid endi riided täiesti uuendama ja moodide valitsemist, mis neid naeruvääriliseks teeb, täitsa lõpetama. On ju palju kenam loomulikke keha-kujusid austada ja ennast lihtsal viisil riide panna, kui katsuda ennast peita ja oma keha kuju muuta. Ses suhtes — nagu paljudes teisteski — peame endi klassilistest õpetajatest, greeklastest ja roomlastest eeskujuga võtma, kes pühaks pidasid loomulikke keha iludust, millega loodus naist ehtinud oli. Nad olid tol ajal väga loomulikult kui ka lihtsalt ja maitserikkalt riides. Kerge, lahtine riie (tunika) ümbritses neid vabalt, mis ei takistanud neid nende liikumises ja mis laskis välja paista nende kenasid keha-kujusid, nõtkeid ja sit-

keid liigutusi. Tol ajal ei tarvitanud keegi tualett-abinõusid, nagu seda praegusel ajal tehtakse, et nendega oma keha puudusi ja vigu katta, sest ükski ei pakkunud inetut vaadet. Nüüdsel ajal aga on lugu

just vastuoksa: inetukehalksi tuleb igalpool õige rohkesti ette ja nende arv kasvab järjekindlalt.

A. V.

Eesti jõufangelase Aleksander Ubergi elulugu.

L. Wiedemann.

Aleksander Uberg on rahvuse poolest eestlane, Tallinna kodanik, sünd. 1882. a. Kolga mõisas Harjumaal, kus tema isa walitsejaks oli ja ühtlasi ka welskeri ametit pidas. Kolga krahw Steenbock oma õega olid temal waderiteks olnud ja kui wader on krahw mõelnud ristipojale kõrgemat haridust anda ning teda kätupojaks wõtta, sest tal omal lappi ei olnud. Surm tõmbas aga krahwi plaanidele kriipsu peale ja Uberg jäi kõrgemast haridusest kui ka krahwlikust pärandusest ilma. Mõis läks krahwi surma järele teise isiku kätte ja Ubergi isa oli sunnitud walitsejagi ametist lahkuma ning Tallinna elama afuma, kus Aleks 8-aastasena broünnnaafiumi pandi, mille ta 16-aastasena hülgawalt lõpetas. Kooli lõpetades tahtis Aleks merele minna ja meremeheks õppida, aga wanemate wastuseisemisel tuli tal sellest mõttest loobuda ning kätitööliste õppida. Nii näeme Ubergi Wiegandi masinatemalimistuse tehases kui raratreiali õpipoisi töötamas kaks aastat. Ühe aasta õppis ta veel masinalukusepa ja katalsepa tööd. Ohtutel hooft mahal ajal käis ta „Linda“ aitas herra Andrusšewitšhi poolt asutatud jõustituklubis raskesti töötamist ja maadlemist harjutamas, millede ta õige edukalt edasi jõudis, nii et tal 17. eluaast. sel ajal juba suured teadmised olid ja ta Tallinnas üks kõige parematest tõstjatest kui ka maadlejatest oli. Tal läks muu sead korra selleaegset tugemat maadlejat herra Kuffi ära wõita, mille läbi ta Gestimaa esimaaadleja aunime omandas. Wiegandi tehases oma õppimist lõpetades, mõtles Uberg wäljamaale Mitweidasse sõita ja seal inseneeri-kooli astuda, et masinaehituse inseneeriks õppida, mis plaanist aga midagi wälja ei tulnud, sest et tema deemees, kes suur spordi sõber ja Blagowestšenski elas, waheajal Tallinna sõitis ning inseneeri-ameti õppimise ära laitis, selleasemel soovitades Riiga sõita, kus parajasti maadlemise wõistluseid peeti, ja elukutseliseks maadlejaks hakata. Uberg sõitis Riiga ja mõttles seal heade tagajärgedega, ära wõites selleaegseid kuulsamaid jõumehi: Pet-

rowi, Bohl-Äpsi, Cirklopi ja teisi, ainult mitte Luridhi, kes ka jamal korral Riias wõitles. Uberg oli sel korral 19 a. wana. Tširkuse direktor, nähes Ubergi suurt jõudu ja osawust, tegi temaga pikema aja peale lepingu, head palka makstes. Ja nii saigi Ubergist elukutseline jõufangelane, keda kõik ametiwennad kartsid ja tahes ehk tahtmata alla pidid andma. Nii siis jättis Uberg inseneriks õppimise mõtte kõrwale ja lepitse ainult plaane, kuidas oma tugewatest wastastest wõitu saada ja maailma esimaadleja nime omandada. Leiwafanika küsimus ei teinud talle enam muret, sest ta sai mitme wõrra rohkem palka kui paljud diplomeeritud insenerid; kaks aastat rändas Uberg ühtejärgi Wenemaal ja Gestimaal ringi. Kõiki oma wastaseid ära wõites ja ise mitte kellegi äramõidetud olles. Temal tuli selleaegsete tugewamate meestega oma jõudu ja osawust kaalu peale panna, nii kui Šhōtsko-Ciganewitš, oRhl-Äps. Cirklop, Jankowski, Petrom, Bellina, Barabanow, Robine, Snamenski ja palju teise wähem tuntud nimedega.

Peale kaks-aastase Wenemaal ringirändamise sõitis Uberg Tallinna liisku, kus tema sõjawäkke teenima pandi ja Djublini linna 69. Riisani polku teenima saadeti, kuhu ta aga mitte kauaks ei jäänud. Suva ühekuulise teenistuse järele lasti ta teenistusest jädawalt wabaks.

Wäeteenistusest tagasi tulles sõitis Uberg Pariisi rahwuswahelistele maadlemise-wõistlustele, et ilmameistri nime omandada, kust tema aga enne wõistluste lõppu ära sõitis, sest et prantslased ei ole küllalt erapooleitud olnud. Nii on Uberg Kaul le Busche'i kaks korra maha pannud, mida aga mitte ei ole loetud; ära nähes, et esimaaadleja nime saamisest ei wõi niimoodi juttugi olla, sõitis ta Wenemaale tagasi, kus mitmes linnas suure eduga töötas.

(Järgneb.)

Cestimaa esivõistlus hokley's 27. weebruari 1921. a.

Dieta üteldes, peaks kirjutama: „Cestimaa esivõistlused hokley's", kuid meie riik on juba kord nii väike ja veel vähem tehtakse temas spordiga tegemist, nii et „esivõistlustest" selle sõna tõs. mõttes juttugi ei või alla. Olgu need Harjumaa ehk Cestimaa „esivõistlused", ikkagi mõistavad „Sport'i" ja „Kalewi" meeskonnad ning ühe lüüasaamisega on 2. esimängija ja „võistlused" on siis „läbi“.

Kuid ei või ütelda, et need võistlused huvituseks oleksid. Spordiaustajatel, kes endiste võistluste tagajärgi on hoolega jälginud, ei ole kolmestkümnest margast kahju. Ta lüüakse pileti ja sanunub aeda. Kuid niisuguseid spordiaustajaid on vähe; maewalt paar — kolmjada pealinna kohta. See on meie spordi publikum...

Ei suuda nähtavasti Cesti sport kodanikele sümpaatiaid võita, või on selles mõni teistjalgune tegur süüdi, mis meie spordijelgide eneste korraldustest ära ripub. Igatahes

Särgnewal poolaljal peatvad „Kalewi" fantsjad „poriväljal" mängima, misjalgune asjaolu „Kalewi" kahjuks halba laheb aimata. Tõepoolest: sportlased, ehk küll 10 mängijaga, sest pahem äärmine Burmeister löödi esimesel mängupoolel „frondist" välja, võtavad initsiatiivi oma kätte ning „Kalewi" värava pihta hakkavad hoobid sagedamini langevama. Head on „Sporti" tormajatest löögivõime poolest Paal ja Tell, kuna Behrjin kiire liikumisvõimega paremal äärel ütlemata hästi töötab. „Kalewi" tormajad aga ei suuda pakkuda kombinatsioonide, ei ole ka ideaalseid löökijaid värava pihta, mis võimaldaksid vähemalt mõne golli tajumist. Siiski on head paremal äärel Willemson ja sijimine Hiop, kuna pahem tiiv varju jääb. Jääranis paistab silma „Kalewi" keskmine tormaja keda, selle peale vaatamata, et „Sporti" tormajad küll võrdlemisi head on, siiski üheks paremaks Cestimaa hokley mängijaks võib nimetada.

Eesti esivõistlused jääpallis 27. veebr. 1921. a.

K. Akeli fot.

niisugusel tähtsal mängul, kui esivõistlusel, peaks pealtvaatajaid rohkem olema. Sellest oleneb suuremal määral, kui keegi arvab, võistlejate energia ning mängutempo.

Võistlus, mis 27. veebr. ära peeti, oli jääolude poolest äärmiselt ebaõnnestunud. Üks väravaalune oli nii pehme ja porine, et seal mängijate ütelse järele ilma uiskubeta hoopis hõlpsamalt edasi liikuda oleks võinud.

Refereeris Dhaka. Kogu esimese mängupoole kestvusel ei suutnud ükski pool vastasele palli väravasse jaata. Oli ärewaid silmapilke mõlemate poolte väravate all, kuid niihästi ühel ku: ka teisel pool töötas kaitse sedavõrd hästi, et kõik tormajate püüded, palliga väravale läheneda, luhta läksid. Jääranis paistis silma „Sporti" pahem fantsja Stunde, kes kogu mänguajal kestvusel ühtegi palli mööda ei lastnud. Kalewlastel oli hea õnne, külmaverelise ja julge löögiga. Alles esimese mängupoole lõpul, neljakümneandal mänguminutil, läheb „Sporti" tormajatel korda Kalewlastele ühte palli saata, millega ka poolaeg „Sporti" viiduga 1:0 lõpeb.

Kuid halva jää ja väheste kokkumängu tõttu ei suutnud ta oma võimisi nähtavale tuua, millega ka „Kalewi" kaotus osalt seletatav on. „Sporti" tormajad, sellewastu, pealtvaatajate „parteimeeste" hiiueteft ergutatud, wiivad poolaja lõpuks 4 palli „Kalewi" väravast läbi. Poolaeg lõpeb 4:0 ja mäng sportlaste võiduga 5:0.

Sellega võitis „Sport" Cestimaa esimängija nime 1921. a. peale ja kapt. Weemi poolt annetatud hõbekarika jäädavalt. Peale selle jai iga „Spordi" meeskonna mängija ij. Kie-jeli poolt hõbelusika jäädavaks mälestuseks.

Ei saa vaikides mööda minna mängu korrektsusest, mis nii mõndagi jättis soowida. Paiguti läksid mängijad nii ägedaks, et üksteisele haawawaid sõnu wõtsid. Ka wahelohutuniku otjustesse wahelisejamine oli harilik nähtus.

Sellega on nähtavasti talwise hooaja mängud läbi, sest jääolud ei võimalda enam korralikke mängu ning lähenema kewade tule-tuga lõpewad nad sootumaks. —ll

Sportlised mõttemõlgutused.

I. Meie elukutselistest.

И каждый из нас
улыбнется светло-светло
и подумает: „какое это
было хорошее время!“
И. В. Лебедев.

Meie elukutseliste sportlaste pere on lagunenu, tema kandvamad jõud on koolunud kesk Sovdeepias valitsevat kaosi, kus vanal heal ajal oli nii kerge oma osavust näidata Volga äärest ja Siberi tundratest üleöö tõusnud hiiglaste kulul, odavaid loorberisi lõigates, ääretuil legendikkel rännates elumõnususit maitsta...

Aga meie oleme küllalt tänamatud nende oma esimeste sportlaste-teerajajate vastu, ei ühtki nekroloogi, sõnakestki nende surma puhul meie ainsamas häälekandjas*) Nende teenused on ikkagi õige suured, ainsate spordi õhutamajana meil omal ajal olles. Eesti spordi ajaloolane hindab ehk neid õieti.

Ehk leiaks vastukaja mõte: koguda ja avaldada Spordilehe veergudel üksikute kaasaeglaste ja «ametvendade» mälestusi neist, — mis teeks lehe ka enam mitmekülsemaks.

Praegu on meil elukutseline sport halletsemiseväärt seisukorras, neil esinevaid esimaadlejaid ja mas eil pole sagedasti tehnikast ja spordi ülesandeist aimugi, nen-

*) Need read on kirjutatud enne Lur'chi ja Abergi mälestamisele pühendatud kirjelduste ja pillide ilmumist „E. Spordilehes“. Praegu ei ole see etteheide enam põhjendatud. Toim.

de vigurdamine võib ainult läilust sünnitada.

Spordi kongressil vastuvõetud otsus, elukutselise maadluse vastu on nähtavasti nende poolt, kel «vägi ja võimus», tähelepanemata jäetud. Oleks ehk aeg meelde tuletada.

II. Esimene Eesti kuldmedaal.

Hakkab ununema juba Antverpeni Olümpiaadi järelkaja, seltskondlik vaimustus, lubadused. On laiali valgunud Olümpiaadist osavõtjad sportlased igapäevasesse hallusesse.

Aeg on aga saadud kogemusi ellu viima hakata, ettevalmistusi järgmise vastu tegema hakata... Domineerivat osa mängisid meie mehed vist raskejõustikus — tõstmises. Meie esimene kuldmedaal!

Tähelepanekud kinnitavad, et Eesti tõug omab häid tõstesporti eeldusi.

Arvatavasti peetakse järgmine Olümpiaad Pariisis ära, mis oletada laseb, et seal ka tõstmine ei puudu, sest see on Prantsuse klassilik spordiharu. Seda peaks meie silmas pidama, eeltöödega peale hakkama. Siin saaksime meie seda kätte, mis soomlased maadlemises.

Pealegi suudab see spordiharu suuremaid hulki, veel arenemata maitsega, kaastõmmata ja võib teetasandajaks olla teiste...

Kindel on aga: edendada seda, mi loomulikult tärpanud on, mitte saadud võitu käest kaduma lasta minna.

H. T.

Kodumaalt.

Eesti Spordiseltsi „Kalevi“ rahvuslised raskejõustiku võistlused 12.—13. märtsil 1921. a.

12. ja 13. märtsil s. a. korraldas E. S. S. «Kalev» Börsesaalis rahvuslised raskejõustiku võistlused maadluses, ja raskuste tõstmises.

Maadlemine oli neljas kaalus, keha raskust arvesse võttes, ja nimelt: sulgkaal (alla 146,5 naela), kergekaal (alla 165 naela), keskkmaal (alla 183 naela) ja raskekaal (üle 183 naela).

Senni maksvate määruste järgi lõppesid maadlused kas võidu-, kaotuse- või poollelijäägiga. Maadlust ei saanud enam jat-

kata maadleja, kellel oli 3 kaotust, ehk 2 kaotust ja 2 pooleli jäänud võistlust, ehk 1 kaotus ja 3 pooleli jäänud võistlust ehk 5 pooleli jäänud võistlust.

Seepärast oli võistlejate põhimõte, et mitte kaotust saada ja võimalikult kaua võistluste püsida, vastasele vastu panna, võistlust pikale venitada ja maadlust poolelijäägiga lõpetada. Selle tõttu olid võistlused igavad, vastased võtteid ei tarvitanud, kartes «riskeerida», iseäranis poolraskes ja raskes kaalus oli see alaline nähtus. Et neil võistlustel esimest korda tarvitusele võeti, Põdjamaade eeskujul, töövõit, kus võistlustel, mis maadlusaja kestvusel tagajärgi ei saavutanud, võit sellele

Eesti esivõistlused jääpallis 27. veebruaril 1921. a.

K. Akeli foto.

V. S. „Sporti“ meeskond.

Pahemalt paremale poole: Tell, Üpros, Burmeister, E. Klumberg, H. Paal, Saulmann, Saulep, Stunde, Turgan ja Bersin. Istub R. Paal.

maadlejale määrati, kes rohkem võtteid võttis ja vastuvõtteid tarvitas. Uhtlasi võeti arvesse pealetungimine, võtete raskus jne. Nii muutusid võistlused elavaks ja huvitavaks ning lõppesid alati ühe vastase võiduga.

Sulgkaalus võtsid neli võistlejat osa: Kaplur ja Klemmer («Kalev» — Tall.), Koolmann («Valvaja» Spordiosak.) ja Volt («Kalev» — Tartu). Koolmann võitis Kapluri 1 m. 04 sek., Volt — Klemmeri 0.15, Kaplur — Klemmeri 0.27, Koolmann — Volti 11.52, Volt — Kapluri 1.01, Koolmann — Klemmeri 0.20. Lõpu tagajärg:

- I. Koolmann «Valvaja» — 3 võitu.
- II. Volt «Kalev» Tartu — 2 võitu 1 kaot.
- III. Kaplur «Kalev» Tall. — 1 võit 1 k.

Peab tähendama, et Koolmann teistest kaasvõistlejatest klass parem oli. Ainukeks võistlejaks oli temale Volt, kuna Kaplur ja Klemmer algajad on. Oleksin ka häämeelega võistlustel Adamsoni ja Kurvitsat näinud. (Kurvits võttis 1914. a. Riia olümpiaadast osa ning on üks parematest sulekaalu maadlejatest).

Kergekaalus oli osavõtjaid seitse: «Valvaja» spordiosakonnast Aroküla, Puks, Lagle, Tamm. «Kalev» Tallinnast — Käsper, Pütsep ja Kusnets.

Puks võitis Aroküla 18.25 sek., Käsper — Lagle 0.6 sek., Pütsep — Tamme 1.12 sek., Aroküla — Kusnetsi 9.45, Puks — Käsperti 20.— (töövõit), Pütsep — Lagle 1.09, Tamm — Kusnetsi 1.44, Käsper — Aroküla 0.21, Puks — Lagle 2.07, Pütsep — Kusnetsi 2.29, Aroküla — Tamme

20.— (töövõit), Pütsep — Puksi 20.— (töövõit), Käsper — Tamme 4.42.

Lõpu tagajärg:

- I. Pütsep «Kalev» Tall. — 2 võitu.
- II. Puks «Valvaja» — 1 võit 1 kaot.
- III. Käsper «Kalev» Tall. — 1 võit 1 kaot.
- IV. Tamm «Valvaja» — 2 kaotust.

Uks huvitamatel maadlustel terve võistluste kestvusel oli Pütsepa — Puksi maadlus: vastased tungisid üksteisele peale, pütides võitu saada, mis 20 minuti kestvusel aga tagajärgi ei annud ja Pütsepale kohtunikud poolt töövõit mõisteti, arvesse võttes pealetungimist ja võtteid. Hää oli Käsper, kes ägedalt peale tungis ja vastaseid lühikese aja jooksul pütidis võita. Klassi maadlejate hulka kuuluvad veel Tamm ja Aroküla, kuna teised algajad on.

Keskkaal oli osavõtjate poolest arvurikkam: «Kalev» Tartu oli esitatud kahe hää jõuga — Metsa ja Suuriga, «Valvajast» olid Laurberg, Tomingas, Praks, Mänd, Kosenkranius ja Veidebaum, Viljandi «Tulvikust» — Puhkur ja Tallinna «Kalevist» — Kant ja Ternestin. Uletuldse oli ses kaalus 25 võistlust ja lõppesid järgmiselt:

1. Mets — Tartu «Kalev».
2. Ternestin — «Kalev» Tallinn.
3. Suur — Tartu «Kalev».
4. Tomingas — «Valvaja».
5. Laurberg — «Valvaja».
6. Praks — «Valvaja».

Raskes kaalus võistlesid Peterson ja Steinberg «Valvajast», Muskati ja Krusenbergi «Kalev» Tall. Peterson või-

tis Muskati töövõiduga, Steinberg — Krusenbergi 3.46, Krusenberg — Petersoni töövõiduga, Steinberg — Petersoni töövõiduga ja Krusenberg — Muskati 7.02.

Lõpu tagajärg:

1. Steinberg — «Valvaja» — 3 võitu.
2. Krusenberg — «Kalev» Tall. — 2 võitu 1 kaot.
3. Peterson — «Valvaja» — 1 võit 2 kaot.

Peale harilikku klassi-auhindade oli paremale maadlejale ülemäärane rändav auhind, mida kaks aastat kaista tuleb, välja pandud, mille E. Pütsep omandas.

Tõstmine korraldati Prantsuse tempos neljas kaalus ja nimelt: sulg-

Kerges kaalus võitsid:

- I Vanaaseme 872 naela
- II Laasi 811,5 «
- III Remmert 805,5 «

Keskkaalus võitis Alfred Neuland 1144 naelaga, sealjuures kahe käega 296 naela tõugates ja kahe käega surudes 226 naela, mis uued Eesti rekordid on. Teiseks tuli Hallop 972 naela.

Raskekaalus võitis Kaljo Raag 1010 naelaga kogusummas. Teiseks tuli Toom Joh. — 962 naelaga.

Et Neuland kogusummas kõik kaalud üle tõstis ja tema tõsted kõige ligemale il-

E. s. s „Kalevi“ tõstmise võistluste tagajärjed.

VÕISTLEJA NIMI	Selts.	Ühe käega rebimine	Kahe käega rebimine	Ühe käega tõukamine	Kahe käega tõukamine	Kahe käega surumine	Summa
Sulgkaal							
K. Kõiv	Kalev — Tallinn	120	164	152	230	175.5	841.5
G. Ernesaks	Valvaja „	138	177.5	164	212	164	855.5
Kergekaal							
V. Noormägi	Kalev „	114	152	152	200	175.5	793.5
J. Laasi	Valvaja „	120	164	140	212	175.5	811.5
J. Remmert	„ „	114	152	152	212	175.5	805.5
E. Vanaaseme	Kalev — Tartu	132	164	152	236	188	872
Keskkaal							
A. Neuland	Kalev — Tallinn	184	236	202	296	226	1144
A. Lootus	Kalev — Rakvere	102	116	—	—	164	—
L. Kuivkaev	„ „	114	140	140	224	175.5	793.5
S. Hallop	Kalev — Tartu	150	188	188	248	198	972
Raskekaal							
J. Toom	Valvaja — Tallinn	138	188	176	248	212	962
J. Veit	„ „	114	164	152	212	188	830
R. Varter	„ „	126	152	176	224	200	878
R. Tihane	Kalev — Tartu	150	177.5	176	236	200	939.5
O. Hansen	„ „	126	164	164	212	187.5	853.5
K. Raag	Sport „	150	200	176	284	200	1010

kerge-, kesk- ja raskekaalus. Osa võtsid muude seas paremad kodumaa tõstjad: Alfred Neuland, K. Kõiv, G. Ernesaks, Vanaaseme, S. Hallop, J. Toom, K. Raag ja teised.

A. Schmidt (Antverpeni Olümpia mängudest osavõtja), kes poole naelaga oma kaalust üle oli, jäi võistlustest välja.

Sulgkaalus võistlesid G. Ernesaks ja Kõiv. Kogusummas võitis G. Ernesaks 855,5 naelaga. Teiseks — Kõiv 841,5 naela. Uudest Eesti rekordidest seati G. Ernesaksa poolt kahe käega rebimises — 177,5 naela ja K. Kõivi poolt kahe käega surumises — 175,5 naela ja kahe käega tõukamises — 230 naela.

marekordidele ulatasid, määrati temaie ülemäärane rändav auhind.

Lõpuks peab tähendama, et raskejõustiku alal viimasel ajal edusemme on määrgata, mida tõendavad saavutatud tagajärjed ja võistlejate rohkus võistlustel.

Kuna meil teistes spordi harudes korraldajatest pöud on ja tegelikkudel võistlejatel võistlus-korraldustööde eest hoolitseta tuleb, mis tuntavalt tagajärgede peale mõjub, näeme raskejõustikus vastupidist seisukorda, nimelt, et vanad, tegelikud sportlased (vennad Asmanid, Tiitused, Uibo, Kuuse, Kukk, Vaidov ja teis.) korraldustöödest häämeelega osa võtavad. Igatahes on loota, et kui raskejõustik sarnase hooga edasi sammub, siis meie sport-

Eesti esivõistlused jääpallis 27. veebr. 1921. a.

K. Akeli foto.

E. S. S. „Kalevi“ meeskond.

Ever, Härjapea, Kull, Rõks, Pessa, Trubok, Malten, Villemson, Hiob, Tamman, Klumberg ja Luha.

lased käesoleval hooajal väljaspool kodu maad eduga välja astuvad ja teiste rahvastega, kui mitte ees, siis vähemalt kõrvuti sammuvad. Selleks jõudu!

Saare maakonna Kaitseliidu spordi Ring korraldas 19. veebruaril Kuresaare Eesti seltsi ruumides võimlemise-õhtu ühes muusikaliste ja nalja-ettefannetega. Võimlemise kavas seiswad vabad- ja kepiharjutused ning püramiidid kanti rahulolevalt ette ja said elavate kiiduavalbuste osaliseks.

Ninelisest küljest ei või pidu just õnnestunuks lugeda, nähtavasti puudub seltskonnal laialdasem huvi spordi vastu, ka on alalisel pidub maikse Kuresaare kodaniku nende vastu leigeks teinud.

Noorte sportlaste debüüt jääb siiski nende püüdmise ja võimise tõendusena püsima.

S. L.

Tartu maakondlised kiiruisutuse võistlused.

12. ja 13. veebr. peeti Tartu „Kalevi“ korraldusel maakondlised võistlused ära. Ülmad olid võistluste jaoks õige kohased, mispärast ka tagajärjed suurepäralised.

500 m.: 1) Meos 57,6 sek.; 2) Märka 58,3 sek.; 3) Mitt 61,1 sek.

1500 m.: 1) Meos 3 m. 10,8 sek.; 2) Mitt 3 m. 12,2 sek.; 3) Märka 3 m. 19,5 sek.

5000 m.: 1) Mitt 10 m. 42,2 sek.; 2) Märka 10 m. 54,2 sek.; 3) Meos 11 m. 12,2 sek.

Tartu kiiruisutaja nime omandas Meos (Tartu „Kalevi“). A. W.

Tartu kooliõpilaste suusavõistlus.

16. veebr. korraldasid Tartu kooliõpilased

õnnepäralise suusavõistluse. Ilm oli suurepäraline, kuid kaunis külm, 1500 m. jõudis esimehena kohale Tiitso, ajaga 7 min. 41 sek. Sel spordialal on tartlased tallinlastest ette jõudnud. Tallinna kooliõpilased peaks kõige lähemal ajal suusavõistlused korraldama ja isearanis agaralt selle spordi ala eest hoolitsema, sest ta on üks kenamaist talve-spordidest. Tallinna õpilased, olge valvel!

A. W.

Lõuna-Eesti kiiruisutuse võistlused.

15. ja 16. veebr. korraldas Tartu üliõp. spordiselts „Sport“ Lõuna-Eesti kiiruisutuse võistlused. Ehitatud olid kaks seltsi: Tartu „Kalevi“ ja üliõpilaste selts „Sport“.

Esimesel päeval oli ilm võistlusteks kaunis kohane. Tuult vähe, kuid taevast on pakside hallide pilvedega kaetud, mis lund ahvardab jaata. Võistluste ajal tulebki weidi lund ja katab liivvälja õhuke korruga, mis muudugi sõitu raskendab. Tagajärjed olid järgmised:

500 meetrit: 1) Martin 54,9 sek.; 2) Meos 56,7 sek.; 3) Mitt 57,3 sek.

5000 meetrit: 1) Martin 11 m. 5,4 sek.; 2) Mitt 11 m. 5,9 sek.; 3) Märka 11 m. 20,7 sekundi.

Teisel päeval on ilm palju kenam, kuid ka palju külmem. Päike jaatab küll soojendavaid kiiri, kuid jeda on kõik vähe. Liivvälja jätab, nagu oleks ta kullaga üle valatud. Kõikide näod on punased; õõrutakse kõrvu ja tambitakse jalgu vastu jääd, et sooja saada. Sittelt ja nõtkelt liiguvad uisutajate kogud. Tõesti kena on vaadata, kuidas nad kiirelt edasi liuglevad. Mõned kufuvad maha, sest

kurved on halvad ja jää kõva, kuid kähku karatakse püsti ja liugletakse edasi, nagu poleks midagi juhtunud. Võisteldakse ju Lõuna-Eesti ejiuisutaja nime peale. Tagajärjed olid järgmised:

1500 meetrit: 1) Martin 3 m. 6,4 sek.; 2) Meos ja Märka 3 m. 6,7 sek.

10.000 meetrit: 1) Mitt 22 m. 41,4 sek., 2) Meos 23 m. 22,8 sek.; 3) Märka 23. m. 23,9 sek.

Kokku said punkte: Martin 8, Meos ja Mitt 9.

Lõuna-Eesti ejiuisutaja nime omandas Martin. Jooksjatest paistis silma Mitt, kes õige lühikese aega on harjutanud, kuid siiski juba häid tagajärgi on saavutanud. Tema mõine palju loota. N. W.

Sport meie üliõpilaste seas.

Talisport on meil üliõpilaste seas õige vähe laiali lagunenud. On küll üksikuid häid talvesportlasi, nagu iluuisutamises, suusatamises, kiiruisutamises ja hokkeis, kuid need on ikka üksikud. Suurem osa

üliõpilasi, võib ütelda, on peaaegu kõik pealtvaatajad. Armastakse heameelega vaadata, kuidas teised teevad, aga kui kutsutakse neid ka tegema, siis punnitakse nii agaralt vastu, nagu tahaks mõni nende käest midagi ära võtta. Nii muidugi kaua kesta ei või. Meie peame üliõpilaste seas püüdma sporti üldiseks teha, sest mida rohkem ta meie seas hoogu hõtab, seda viljakam on ka meie töö. Seks peab muidugi iga üliõpilane kaasa aitama. Igaüks peab oma käed külge panema, peab harjutama hakkama. Seda tuleks kohe ilma ajaviitmata tegema hakata, sest üliõpilaste Põhjamaade kergejõustiku võistlused on õige lähedal.

Keda meie siis sinna üliõpilaste Põhjamaade võistlustele saadame, kui igaüks käed taskus kõnnib ja ainult pealtvaadata tahab? Meie peame sinna igatahes niisuguseid saatma, kes meie üliõpilaste nimele au teevad. Seda mõtelgu igaüks järele ja hakaku õige pea harjutama!

A.

Wäljamaalt.

Kiiruisutuse võistlused Lätis.

Meie lähemad naabrid lätlased on kiiruisutamises meiega peaaegu ühel pulgal, kuna nad teistel spordi-aladel, peale tõstmise, kaunis vähe arenenud on.

Selge pildi saame meie kiiruisutamiseft Lätis, kui meie 30. jaan. ära peetud võistlusi lähemalt vaatame. Neist võistlustest võtsid kõik Läti paremad uisutajad osa. Tagajärjed:

500 m.: 1) Eberlein 52,1 sek.; 2) Rumba.

1500 m.: 1) Eberlein 2 m. 44,8 sek.; 2) Rumba 2 m. 49,2 sek.; 3) Lufftin 2 m. 59 sek.

10.000 m.: 1) Eberlein 19 m. 59 sek.; 2) Rumba 21 m. 0,2 sek.; 3) Lufftin 22 m. 24,4 sekundi.

500 m. noortele: 1) Melngalew 1,08 m.; 2) Zimmermann 62,8 sek.; 3) Krieger 64,2 s.

Kristiaania s, peeti 16-20. II 21. a. rahvusvahelised kiir- ja iluuisutamise võistlused norralaste, soomlaste ja rootslaste osavõttel ära.

500 m. t. peale võitsivad norralane Roald Larsen ja soomlane Clas Thunberg ajaga 44,6, mis tänavu paremaks saavutuseks 500 m. Põhjamaal loetakse. Soomlane Belevicz oli kolmas — 45,2, neljas Henning Olsen, Norra, — 45,8, viies Harald Ström, Norra, — 45,8, kuues Reier-

sen, Norra, — 45,8 ja seitsmes soomlane Skuttnabb — 46,2.

10.000 m. t. peale näitas Harald Ström aega, mis Mathiesen omal ajal paremas «formis» kätte sai — 17.32.8! Ole Olsen tuli teiseks — 17.38.7, kolmas Moen, Norra — 18.07, neljas Larsen — 18.10.6, viies soomlane Bergström — 18.11.5, kuues Thunberg — 18.15.0, seitsmes Skuttnabb — 18.15.9, kaheksas V. Tverin, Soome, — 18.23,6 ja üheksas Henning Olsen — 18.39.

Teisel päeval jooksti 1500 ja 5000 m. 1500 m. t. peale võitis Thunberg — 2.23.2. Teiseks pääsis Ström — 2.24.7, kolmas Larsen — 2.25.8.

5000 m. t. jooksis Ström 8.27.7 sek. maha! Nii lühedini endine Kristian Strömi ilmarekord 6 sekundiga! Järgmised ajad olid: Thunberg ja Ole Olsen — 8.44.3, Bergström — 8.45.2.

Iluuisutamises meesvõistlejatele võitis Martin Stixrud ja naisvõistlejatele Ingrid Gulbrandsen. Paarisjooksus võitsid pr. ja hr. Brynid.

Kogusummas kiiruisutamises võitis Harald Ström, Thunberg teine ja kolmas Larsen.

Kiiruisutamise võistlustel, mis noortele uisutajatele Kristiaanias 12.—13. II. 21. ära peeti, saavutati järgmisi tagajärgi: 500 mt. — esimene Aksel Nilsen — 46.3 (Nilsen on ainult 16 a.), 5000 mt. võitis A. Steffensen — 9.14.5 ja Nilsen (500 mt. võitja) tuli kaheksandamaks pärale — 9.41.2, 500 mt. (noortele) oli üheteistkümnenda mehe aeg — 48.2. 1500 mt. võitis Steffensen — 2.30.3, siis Nilsen — 2.32.1. Vana-meeste võistlused võitis Rudolf Gundersen aegadega — 47.4 ja 2.41.6.

Prantsuse ja Iirimaa vaheline jalgpallivõistlus lõppes Pariisis viimaste võiduga 2—1 vastata. Võistlustel pealtvaatajate arv oli üle 20.000. Samal päeval peeti Bruxellesis Hollandi.—Belgia vaheline jalgpalli võistlus ära. Võitis Belgia 2—0.

E. Blomgren seadis 10. II. Stockholmis kiiruisutamise võistlustel 10.000 mt. peale uue Rootsi rekordi ajaga — 18.01.8.

Soome suusa esivõistlused peetakse 18.—20. III. 21. a. Kuopios ära.

Põhjamaa maadlusvõistlused, mis Kopenhagenis ära peeti, ei pakkunud seda huvi, mis alguses neist loodeti: ainult viis võistlejat väljaspoolt Daanimaad võtsid võistlustest osa ja neist neli rootslast.

Kärbeskaalus Gustav Lindstrand, Rootsi, võitis daanlasi Gunderseni ja Nielsen. **Sulgkaalus** võitis daanlane Hetmaril Frithjof Svenssoni. Kolmas oli daanlane A. Jensen. **Kergeskaalus** oli ülivõim rootslasel Gotfried Svenssonil. Järgmised olid daanlased Oluf Andersen ja W. Hansen. **Keskkaalus** võitis daanlane Joh. Jacobsen E. Christenseni ja A. Andersen, (mõlemad ka daanlased). **Poolraskeskaalus** olid võitjad Tetens, Poulsen ja Orup. **Raskeskaalus** võitis Ernst Nilson. Teiseks tuli daanlased Emil Larsen ja A. Dahl.

Rootsi-Soome liidu jääpalli võistlus Helsingis 27. veebruaril 1921. a.

Soomlaste võit 5—3.

Pühapäeval, 27. veebruaril s. a. peeti Helsingis Soome-Rootsi liitude vaheline jääpalli võistlus ära. Mängu tagajärge oodati suure põnevusega. Arvesse võt-

tes, et Soome 1919. a. võitis Rootsi 4—1 vastu ja järgmisel 1920. aastal mäng viisi pääle jäi tagajärg 3—3 vastu, oli raske tagajärge ette näha. Kuid juba mängu alguses oli soomlaste ülivõimu näha. Esimese poole tagajärg 3—0 soomlaste kasuks. Teine pool 2—3. Lõputagajärg — 5—3. Pealtvaatajaid oli üle 5000.

Helsingis peeti 26.—27. veebruaril Helsingi uisusõidu Klubi poolt rahvusvahelised kiirsõidu võistlused, milledest muude seas ka norralased osa võtsid.

Tagajärjed: 500 mt. 1) Skutnabb — 47.6. 2) A. Tuomainen — 47.9. 3) J. Danska — 48.3. 4) R. Larsen (Norra) — 48.5. 5) L. Helander — 48.6. 6) A. Vallenius — 48.9. 7) V. Kanerva — 50.1. 8) A. Jokinen — 50.4. 9) H. Belevicz — 50.8. 10) V. Bergström — 52.1. 11) A. Valkotalo — 52.4. 12) A. Strömsten — 52.4. 13) A. Jalovaara — 52.6.

10.000 mt. 1) R. Larsen — 19.35.3. 2) A. Tuomainen — 19.41.9. 3) J. Skutnabb — 19.57.9. 4) V. Bergström — 20.06.7. 5) J. Danska — 20.20.9. 6) A. Strömsten — 20.25.9. 7) A. Jokinen — 20.45.6. 8) A. Jalovaara — 20.46.4. 9) A. Valkotalo — 21.04.9. 10) A. Vallenius — 21.10.

1500 mt. 1) A. Tuomainen — 2.34.7. 2) J. Skutnabb — 2.37.5. 3) J. Danska — 2.38.7. 4) R. Larsen — 2.40.7. 5) Belevicz — 2.43.3. 6) A. Vallenius — 2.43.5. 7) A. Strömsten — 2.44.3. 8) V. Bergström — 2.44.3. 9) A. Jalovaara — 2.44.5.

5000 mt. 1) A. Tuomainen — 9.19.9. 2) R. Larsen — 9.21.3. 3) J. Skutnabb — 9.25.6. 4) Bergström — 9.30.4. 5) A. Jalovaara — 9.39.7. 6) Danska — 9.40.6. 7) Strömsten — 9.44.1. 8) Valkotalo — 9.49.5.

Üleüldiselt võitis esimese koha A. Tuomainen 6 silmaga. 2) Skutnabb — 9 silma. 3) R. Larsen — 11 silma.

Iluuisutamise tagajärjed olid: Naisvõistlejatele: 1) S. Noren, Rootsi 5 silma (195.05). 2) L. Jacobson — 10 silma (172.84).

Meesvõistlejatele: 1) L. Ilmanen 6 silma (331.05). 2) B. Schautman 13 silma (316.5). 3) G. Jacobson 18,5 silma (314.05). 4) M. Nikkanen 20 silma (307.—). 5) P. Nikkanen 22 silma (309.55).

Paarisjooksus: 1) Pr. ja hr. Jakobsonid Soomest 5 silma 11.85 pk. 2) E. Henriksson ja Kai af Ekström (Rootsi) 10 silma 10.85 pk.

Las kasvame me
tõusew sugu!

„Eesti Spordilehe“ noorsoe
kaswatusline osa.

Eesti Boy-scout

Eesti boy-scoutide organisatsiooni
„Noorte seppade“ ajakiri

Tegew toimetaja E. Tuulik

№ 7

19. märtsil 1921. a.

№ 7

Lühike ülevaade Schveitsi boy-scoutide ülesannetest.

Schveitsis on boy-scoutide liikumine omale üleriiklise tähtsuse omandanud, nimelt peatuspaikade võrgu sisseseadmise läbi, millesse kuuluvad majad, kus keegi boy-scout igal ajal valmis on mäteeedelt äraeksinud rändajatele teed juhatama ja öömajale jääjate eest muretsema.

Niisama ka, kui on mõnel boy-scoutil tarvis kusagile kaugemale rännata, siis on tal teada terve peatuspaikade võrk, kus ta alati lahkelt vastuvõtmist ja öömaja ning õpetusi eesolevate teede kohta leiab.

Seesugused majade võrgud on eriti mägestikus, nagu Schveitsis, väga tarvilikud.

Kuid ka meil võiks boy-scoutid omale seesuguseid peatuspaikade soetada, kui mitte mujale, siis vähemalt suurematesse linnadesse, kus iga teelolev boy-scout ja võõras rändaja lahkelt öömaja leiaks.

—m.—

Miks scout peab oma tervist hoidma.

E. Tuulik.

Paljudki Eesti boy-scoutidest teavad, et scouting ei ole mitte tühine ajaviide, vaid suur rahvusline töö, milles igal ühel oma teatav osa täita.

Andes scouti töötust «Täida oma kohust

isamaa ees», ei tea keegi, mil silmapilk tuleb, kus teda isamaa tarvitab, ja seks peame scoutide hüüdsõna «Ole valmis!» meeles pidama. Ja mõtelge selle peale, kui häbistav, kui halb tundub see, kui ühel silmapilgul, mil isamaa teid tungitarvitab, teid järelvaatusele ilmumisel füüsiliselt kõlbmata leitakse olevat.

Kuid seda ei juhtu, kui te selle peale juba varemalt mõtlete.

Sellepärast seisab iseäranis vanematel scoutidel siin raske tööpõld ees.

Teie peate iseäranis nendes, kes alles scoutiks astuvad, huvi äratama spordi vastu peate katsuma neile selgitada tervishoidu ja ta reeglid.

See on töö, mille eest isamaa teile tõesti tänulik saab olema.

Kui heidame pilku tagasi tumedasse minevikku, kus arstiteadust pea üleüldse ei tuntud, kui haiguste vastu mingisugust rutulist abi ei mõistetud ega suudetud anda, ja seda praeguse ajaga võrdleme, siis leiame ometi, et praegusel ajal surevus hulga suurem on kui siis. Kuidas seda seletada? Seda võime seletada ainult sellega, et vanasti inimesed rohkem värsket õhu käes elasid, lihtsamaid toitusi söid jne.

Sedasama võime ka oma esivanemate mütolooias leida.

Kuid peagi nägid inimesed ära, et käitsi kuigi palju ära ei jõuta teha, vaid seks raudseid väärtumalaid abiks peab võtma. Masinate ilmumisega sai õukord hoopis teistsuguse pöörde.

Ja sellele järgnes, et inimesed linnadesse hakkasid koonduma, kus nad kalliste olude tõttu omale ainult viletsad hallitanud toanurgakesed võisid eluasemeks saada, millest siis ka järgnes, et nad juba varakult, alles lastena, omale koltunud ilme omandasid ja vara närtsisid.

Et seisukorrast selgemini aru saada, võrdleme linnas vaeses olukorras üles kerkvaid noori maal kasvanutega. Seejuures peame tõsiselt kohkuma. Nad paisitavad kui võlvialuses kasvanud roosid, mille õied valguse ja õhu puudumise pärast juba vara peavad närtsima.

Seepärast — iga noor, te peate ise enda eest vastutama.

Ja iseäranis veel iga scout teab, et tema selles suures rahvuslises töös üheks teguriks peab olema ja ka teisi selle suure töö juurde abiks kutsuma.

Kodumaalt.

Boy-scoutide paraad Tartus.

See oli 16. küünlakuu päeval 1921, kui meie Tartu boy-scoutide suuremat hulka Doomepäeval võisime silmitseda. Nad olid siia tähtsale kohale, vanade varemete juure kokku kogunud, et lippusid vastu võtta.

Kuule uuesti formeeritud rühmale anti lipud kätte. Julgelt võeti lipud vastu ja seati rühma etteotsa lehvima. Niisama julgelt saavad nad ka vist omi lipu kaitsema, sest lipp on ju rühma au ja kui lipp langeb, siis variseb ka rühm kokku. Sellepärast peavad nad hoolikalt endi lipu hoidma, et need ära ei kaoks, ja mis veel tähtsam, et nende peale mingisugust häbi-plekki ei langeks, sest kui au kadunud, siis on kõik kadunud.

Kena oli vaadata, kuidas lipud nende peade kohal lehvisid, kuidas kõrged tammed endi võimsaid oksid nende üle laiaila laotasid, kuidas vanad varemmed meie isa-isasid meeletult tuletasid ja kuidas nad ise naeratavate nägudega seisisid.

Kõik olid rõõmsad. Puud ja varemmed oleks nagu öelda tahtnud, et nii seisis ka ükskord teie esivanemad siin, nad olid ka noored, kuid ajajooksul sirgusid neist tugevad ausad inimesed ja samasugusteks peate ka Teie saama.

Ka Loodus ei jätnud neid õnnistamata. Ta hoidis sel päeval ilma ütle mata kena. Ainult veidi langes valget pehmet lund noorte peade peale.

Hellalt, pehmet langesid lume-rättsa-

kad ja katsid maad valge vaibaga. Ja kui viimaks skoutid liikuma hakkasid, siis vaikus lumesadu ja põlised tammed ei liigutanud endi oksid.

Porilaste marssi saatel valgusid skoutid ja inimesed Doomepäeval linna poole. **Nende read olid sirged ja samm kinkeid, mis muudugi nende võimist näitas.** Nii-suguseid skouta peaks meil rohkem olema. Igalühel jäi sellest paraadist hea mulje järele. Noored on peaaegu ükski omal jõul töötanud, seltskond on neid vähe toetanud. Kuid nüüd oleks aeg seltskonnal kui ka riigil appi tulla ja omi noori toetada.

A. V.

Väljamaalt.

(Meie eri-kirjasaatja Marseillist).

Auavaldus Sir Robert Baden Poveelli'le Prantsuse boy-scoutide poolt.

Boy-scoutide chef Sir Robert Baden Powell peatas omal reisul Indiasse Prantsusmaal Marseille sadamas. Seda peatust kasutasid Prantsuse boy-scoutid, et talle auavaldust üles näidata. Pariisist sõitnud saadikud andsid kindralile au-aadressi kõigi Prantsuse scoutide nimel ja tema abikaasale, kes girl-scoutide korraldaja, suurepäralise lillekimbu. Kindral oli väga liigutatud.

Prantsuse boy-scoutid jagunevad kahete organisatsiooni. Prantsusmaa boy-scoutid (Eclaireurs de France) ja boy-scoutid unionistid (Eclaireurs unionistes), kuna Pariisis neil ühine edustus on.

G. P.

Sir Robert Baden sõidab Indiasse scoutingut korraldama.

Indias on praegu ligi nelikümmend tuhat boy-scouti, kes väljaspool organisatsioonide elavad, mis neid scoutide liikumisega terves ilmas ühendaks; need on kõik iseseisvad väiksed salgad, mis isegi endi keskel ühendust ei pea. Ometi ei taha ka sealised boy-scoutide ühingud üldisest scoutide perest eemal olla. Samuti ei takista nüüd ka enam ei usutunustus ega tõug, rass, endavahelist ühine mist Indias. Selle kindlamaks ja kiiremaks teostamiseks sõitis, sir Robert Baden Poveell jaanuari kuu alguses Indiasse. Nii loob siis sir Robert Baden Poveell ka Indiasse tugeva organisatsiooni, nagu ta seda Inglismaal loonud. Baden Poveell on juba kaunis elatanud mees, ning eluraskused on tal pea halliks muutnud, kuid siis-

ki hõõgub temas endiselt nooruse tuul ja tema häätahtlikult naeratavais silmis pais-
tab veel küllalt jõudu ja energiat, et oma
ülima idee teostamiseks lõpuni töötada,
see on: terve ilma noorsugu ühiseks
scoutide pereks liita.

G. P.

Viimaste andmete järele maakeral ligi 1½ miljooni boy-scouti.

Viimaste andmete järele tõuseb boy-
scoutide arv maakeral 1½ miljoni peale.
Nendest on Inglismaal 250,000 ja Austra-
lias ning Lõuna-Afrikas pool miljoni. Scou-

tingu edendamiseks töötavad praegu kaks
suurt organisatsiooni: Uks Inglismaa
jaoks ja teine rahvusvaheline büroo, mille
töödest kõikide rahvaste saadikud osa võ-
tavad. Girl-scoutide arv Inglismaal ja mu-
jal ulatab üle poole miljoni.

Nagu seilest näha, kasvab üleilmne
scoutide pere ikka suuremaks ja suure-
maks. Ikka enam ja enam tungib scou-
tingu idee rahvaste sekka. Ei ole enam
riiki ega rahvast, kus poleks scoutide or-
ganisatsioon. Nii on isegi Hiinas, Jaapani
ja mujal boy-scoutid olemas. Ja varsti
võib julgesti loota, et boy-scoutide arv
üle 2 miljoni tõuseb.

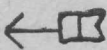
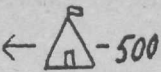
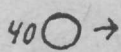

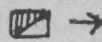

Tarvilikumad teadmised boy-scoutidele.

Scouti tee-äärsed märgid.

Kui üks scout, salk ehk ka rohkem
kuhugile läheb ja tahab, et teised temale
järele tuleksid, ehk on järeltulejaid mingi

asja eest tarvis hoiatada, siis tarvitab ta
järgmisi märka. Kui scout aru saab, et
märk temale määratud, kustutab ta selle ära.

- Seda teed mööda minna.
- 15 sammu ses sihis on kiri
peidetud.
- Seda teed mööda on hädaohtlik
minna.
- Hädaoht — ettevaatust!
- Ma läksin koju.
- Tagasi!
- Jookse!
- Ses sihis asub rühm.
- " " " jaoskond.

- Ses sihis asub salk.
- Samas sihis asub laager.
- 40 meetrit siit eemal on
vett saada.
- 30 meetrit siit eemal on
kaev.
- Siin jagunes salk pooleks.
- Räbal tee.
- Eelteadus — seiske!
- Lood on halvad.
- Siin on palju võõraid scoute.
- Ses sihis asub peakorterit
staap.
- Ümber nurga.

Scouti spetsiaal-eksamite kava.

Et üleüldse mingisugust spetsiaalmärki
omandada, peab ta scouti II. järgu eksa-
mi ära andma. Kui tal see tehtud, siis
võib ta alles allpoolseisva spetsiaal-eksa-

mite kava järele mõned spetsiaalid ära
anda. Spetsiaal-märkisi kantakse paremal
kael ja lubatakse peale panna ainult rüh-
ma päaliku ehk instruktoriga lubaga.

Sanitaar: Peab mõistma: a) kunstlist hingamist kolme moodi; b) igasuguste haavadega ümberkäimist; c) sidumist; d) peab tundma luu murdumist; e) väänamisi ja paigast äraolekut. Peab mõistma uppunute elussearatamist, tundma varjusurnut kihvtituse ja gaaside tagajärjel, abinõusid kõiksugu hariliste haiguste juures ja oskama haigel aset kohendada ning temale toitu keeta.

Kokk: Peab mõistma tuleaset ja lõket teha, valmistada suppisi, pudrusi ja küpsiseid, valmistada kohvi, kakaod ja theed, mõistma teed kuivatada kodumaa taimedest, samuti ka leiba ja saia küpsetada.

Signalist: Peab teadma kõik teeäärseid ja scouti märgid, tundma kõik vile-signaalid, peab oskama lippudega signaalseerida kas Morse tähestiku järele 24 tähte ehk semafoori järele 36 tähte minutis. Peab mõistma ise märkisi ja salatahestikku välja töötada.

Sapöör: Peab mõistma puud maha raiuda ja onniks ehitada, telki üles teha, mõistma laagri ja telgi kohta valida, scouti keppi tarvitada kõiksugu sapööri tööde juures, labidaga ümber käia, ehitades tuleaset, auku jätiste peitmiseks jne.

Teejuht: Peab tundma täpipealselt oma staabi 1½ kilomeetrilist ümbrust linnas ja 8-kilomeetrilist ümbrust maal. Peab teadma kõikide tähtsamate kohtade asukohad 15-kilomeetrilises ümbruses. Täpipealses raionis peab ta teadma kõik tähtsamad magasiinid, apteegid, haigemajad, arstid, tuletõrje osakonnad, ja kui võimalik, ka nende telefoni numbrid.

Kalamees: Peab oskama kalu püüda igasuguste abinõudega, vähke püüda liivi, nooda ja tule abil. Peab teadma urkaid ja püüdmise viisid. Peab mõistma kalu soolata.

Kirjad toimetusele.

Toimetus sai järgmise kirja:

«Eesti Boy-scout» nr. 4 on minu kohta teateid avaldanud, millel puudub tõe alus.

1) Mind Tallinna scoutide Malevast välja heidetuks ei või sellepärast lugeda, et T. M. P. K. omal koosolekul otsustas ühel häälel minu väljaheitmise otsust maksvusetaks lugeda, sest et süüdistused põhjendamata olid.

2) Tartu Skoutide Maleva etteotsa ei ole ma mitte asunud, vaid peale esimeste rühmade vormeerimist minu poolt sain ma I. rühma päalikuks valitud, mille üle protokollid olemas on.

Et Teie lehes avaldatud teated minu peale halva varju heidavad, palun käesolevat õiendust järgmises numbris avaldada.

Austusega: A. Tols.

Tartu Skoutide I. rühma päalik.

Toimetuse märkus:

Teie poolt ettetoodud õiendus ei lükka meie teadet ümber: Teie olite Eesti Boy-scoutide Malevast korratu ülespidamise pärast välja heidetud. Ja et Teie praegu jälle scout olete, siis on Teie ainult andeks antud ja Teie täielik väljaheitmine 2-kuuliseks ümber muudetud.

Palun Teie ajakirjas alljärgnevale seletusele ruumi lubana.

«Eesti Boy-Skout'is» nr. 4. — 15. I. 21. ilmus sõnum Tartu sk. maleva kohta, kus teati lausuda, et Tartu sk. organisatsioonide eesotsas seista keegi A. Tols, kes Tallinna sk. malevast korratu ülespidamise tõttu välja olla heidetud. Selle sõnume kohta oleks mul teatada, et praegu A. Tols mitte enam Tartu sk. maleva nimikirjades ei ole, vaid kõigist tema päle pandud kohustustest Tartu sk. maleva poolt vabastatud on.

Tartus, 3. veebr. 1921.

Tartu Sk. maleva päalik: E. Jõgi.

Sekretär: S. Urm.

Kirjavastused.

Tundmata isand: Teie kiri «Ulem sepale» näitab, et Teil Eesti keel veidi segane on ja Teie vahet ei tee «Noor sepa» ja «Boy-scouti» vahel (näit. vormi asjus): pealkiri oli «Eesti boy-scoutide vorm», mitte aga «Noor seppade» jne. Kiri läks paberikorvi.

E. K. Teie artikkel «arvustavad märkused scoutide saatkonna valimistest» — ei ilmu. Liig isiklik.

Veebruarikuust pääle hakkas Helsingis ilmuma kord kuus
Eesti Spordi kuukiri

„VÖITJA“

Et sport otstarbekohaselt ja edukalt areneda võiks, selleks on vastuvaidlemata vajadus tõusnud spordi häälekandjas. Ilma selleta ei saa sportline liikumine kunagi jalgu alla, ega või tal ka mingit tulevikku olla. Eestis on sellel alal katseid tehtud, kuid need on kõik ebaõnnestanud.

Viimase katsena ilmub praegu Tallinnas „Eesti Spordileht“. Kuid et kodumaal väljamaaga väga vilets ühendus on, siis ei saa „Eesti Spordileht“ küllalt tarbekohaselt väljamaa spordielu ja õhkkonda jälgida ja muutub seega liig ühekülgseks. Sel põhjal tõusis Helsingis elutsevate Eesti spordimeeste keskel mõte mingisugust Eesti spordi kuukirja Helsingis toimetama hakata, millel see edu oleks, et ta rohkem väljamaa sündmusi võib tähelepanna ja ka ehk enam pilte tuua. See ettevõtte ei oleks siis mingisugune võistleja „Eesti Spordilehele“, vaid selle täiendaja. Ja ehk kursivahe praegu küll võimata suur, siis võib ka ainelisest küsimusest elava vastutuleku juures üle saada. Selle mõtte teostajana esinebki käesolev „Võitja“ esimene number.

„Võitja“ toimetuse ei vaata mitte suurte kavatsuste ega õhulossidega tulevikku. Ta teab, et lehe olemasolu on sel määral võimaldatud, kui võrd talle kodumaalt vastu tullakse. Sellepärast olgu iga Eesti spordimehe kohus oma häälekandjat osta ja teda teistele soovitada!

Igas kuus 20 marka sisurikka ajakirja eest välja anda ei tohiks mitte palju olla! Kahte spordi ajakirja jõuab Eesti üleväl pidada!

„Võitja“ toimetusel on korda läinud oma kaastööliste hulka järgmisi tuntud Soome sporditegelasi saada: Yrjö Halme, Soome tuntud spordikirjanik; W. Eklöv, Soome parem jalapalli- ja hokkeymängija; E. A. Soinio, jalapallimängija ja spordikirjanik; N. Tammissalo, võimlemise õpetaja.

Pääle selle kodumaalt mitmed kaastöölised, kes kodumaa spordielu teravalt silmas peavad.

Sisu mitmekesisuse ja huvipakkuvuse eest püüab toimetuse kõige jõuga hoolitseda.

OSTKE! LUGEGE! LAOTAGE LAIALI!
TEIE ENESTE KÄES SEISAB TEIE HÄÄLEKANDJA SAATUS!

TELLIMISI ESIALGU VASTU EI VÕETA,
NÕUDKE ÜSIKUID NUMBREID IGALTPOOLT!

Kaastöö ja muud kirjad saata:

Helsinki, Esplanaadinkalu 7.

A. KUKK.

Eesti Spordiseltsid

Meie valmistame:
kettaid,
odasid,
suuske,
naelkinge,
jalgpalle,
jalgpalli saapaid,
võimlemise kinge
jne.

[Spordiriistade A. S.
(O. Y. URHEILUTARPEITA)
:: Helsinki ::
Esitaja Eestis Joh. Villemson.

Eesti spordi tarbeainete osaühisus

Esto.

Spordi abinõud ja kirjandus

Tallinn

Pikk tän, 47.